

входъ, па не само входъ, нѣ и услужность, готовж всѣду да гы проведе и всичко да направи за тѣхъ, до колко-то вѣч ся можеше. Пѣ-малкы-ты чиновници радо гы прѣпорожчавахъ на пѣ-голѣмы-ты, а сыромашки-ты фамиліи на богаты-ты; защо-то покрай тѣхъ и тїи можахъ да прѣкрачватъ повече прагове, а отъ другж странж, всякой отъ тѣхъ ся надуваше, като пѣка-кѣвъ покровитель на сестринцы-ты коморникovy и любимцы на бывшій квесторъ. Тажъ услужность Петръ употреблявшe много, а Ясень твѣрдѣ малко. Той бѣ съ всякого учтивъ, нѣ и избѣгваше отъ представленіе у голѣмы свѣтъ, а особно отъ посѣщеніе при знамениты-ты Гѣрци, и извинявшe ся съ това, че не може да разговаря съ тѣхъ гѣрцкы.

— А ты ся учи гѣрцкы, казвахъ му. Помалко вѣч разумѣвашь; умѣешь да четешь, само трѣбва да земешъ учитель, за да ся научишъ да изговаряшъ добрѣ. Това ще ти бѣде легко.

— Ехъ! отговаряше Ясень, немарно помахвающицъ рѣкъ. Не мыслѣкъ никога да ся споразумѣвамъ съ гѣрцы-ты устно. А да добылъ волѣкъ за да ся учѣкъ на пѣщо, достаще ми бы и това, що знаїж отъ языка имъ. Нѣ това знаїж, че не ще бы, а пѣкъ и не мыслѣкъ да ся хвалїж съ изговорѣ въ гѣрцкы дружства.

— Нѣ за каріерж, да влѣзешъ въ свѣта, принужденъ си да знаешь гѣрцкы!

— За каріерж? да влѣзж въ свѣта? пыташе той съ полѣ-зачуденіемъ, съ полѣпытающій гласъ, като че ли и не разу-мѣва тая рѣчи.

Съ тая и другы отговоры влѣзе въ подозрѣніе, че желае за нѣщо, кое-то е пѣ-голѣмо, нѣ обыкновенно, защо-то е покрыто съ прѣзираніемъ.

— За него, казвахъ, малкы сѫ и недостойны тая ра-боты, като: коморничество, стрѣлашество, квесторство, про-